

3°. *Kontanttilskud* udover den under 1° og 2° nævnte støtte, hvis udviklingsplanen tilsigter omstilling af bedriften til produktion af okse- og fårekød.

4°. *Kontanttilskud* til fremme af regnskabsføring i bedrifter, der ikke allerede fører regnskab.

5°. *Kontanttilskud* til dækning af administrationsudgifter ved igangsætning af samarbejde mellem jordbrugere.

Ifølge direktivet kan et land indeles i regioner, og støtten kan differentieres efter behovet i de enkelte regioner.

Gennemførelsen af de i direktivet omhandlede støtteforanstaltninger påregnes at få en varighed af 10 år. Efter de første 5 år skal reglerne dog tages op til fornyet drøftelse.

Landbrugsfonden refunderer medlemslandene 25 pct. af udgifterne til støtten. Med hensyn til jordfordelingsprojekter og vandingsanlæg gælder særlige regler.

Nærværende lovforslag er fremsat på grundlag af et lovudkast, der er udarbejdet af et af landbrugsministeriet nedsat teknisk arbejdsudvalg, bestående af repræsentanter for landbrugsministeriet, udenrigsministeriets markedssekretariat og økonomi- og budgetministeriet. I udvalgets forhandlinger om lovforslaget har deltaget repræsentanter for Danmarks Statistik, statens jordlovsudvalgs administration, De samvirkende danske Landboforeninger og De samvirkende danske Husmandsforeninger.

Lovforslaget omhandler støtte til jordbrugsbedrifter, hvilket dækker såvel alm. landbrug som gartnerier og bedrifter, der anvendes til frugtavl, idet det fra EF-kommissionen er oplyst, at EF-direktiverne om landbrugets strukturpolitik tager sigte på alle former for jordbrugsdrift. Derimod omfatter direktiverne ikke skovbrug.

Lovforslaget omfatter de ovenfor under 1°, 2°, 3° og 5° omhandlede støtteforanstaltninger, jfr. lovforslagets kap. 1, 2, 3 og 4. Derimod omhandler lovforslaget ikke støtte til den under 4° nævnte regnskabsføring. Efter direktivet kan man undlade at give støtte hertil, når mere end 70 pct. af landbrugsbedrifter, der drives som hovederhverv, har en regnskabsføring, der opfylder direktivets krav. Regeringen undersøger, i hvilket omfang dette er tilfældet i Danmark. I givet fald vil man fremsætte det fornødne lovforslag til gennemførelse af direktivet på dette punkt.

Ved det foreliggende lovforslag foreslås lov nr. 231 af 19. maj 1971 om tilskud til investeringer i landbrugets produktionsbygninger ophævet. Den i denne lov hjemlede rentetilskudsordning afviger

på væsentlige punkter fra direktivets ordning og ses ikke at kunne opfylde direktivets bestemmelser og forudsætninger. Det vil være vanskeligt at foretage sådanne ændringer i loven, at denne kan give grundlag for refusion fra EF's landbrugsfond.

I denne forbindelse bemærkes, at loven af 1971 kun tilsigter støtte til investeringer i landbrugets produktionsbygninger med tilhørende faste anlæg. Det foreliggende lovforslags rentetilskudsordning omhandler derimod med visse undtagelser alle for en strukturrationalisering hensigtsmæssige investeringer, men ordningen omfatter på den anden side kun bedrifter med en godkendt udviklingsplan.

Loven af 1971 omfatter kun landbrugsbedrifter, ikke gartnerier m.m., medens det foreliggende lovforslag – som ovenfor anført – omfatter såvel landbrugsbedrifter som gartnerier og bedrifter, der anvendes til frugtavl.

Med hensyn til *de administrative konsekvenser* af nærværende lovforslags gennemførelse bemærkes, at lovens daglige administration tænkes henlagt til statens jordlovsudvalg med bistand af jordbrugskommissionerne.

Lovforslagets gennemførelse indebærer følgende:

Landmænd, der ansøger om rentetilskud efter loven, skal udarbejde en udviklingsplan og meddele en række oplysninger om deres bedrifts struktur og indtjeningssevne, påtænkte investeringer og disses finansiering, tekniske udførelse m. v. Tilvejebringelsen af disse oplysninger vil kunne gøre det nødvendigt for ansøgeren at søge sagkyndig bistand, navnlig hos landbrugsorganisationernes konsulenter. Udgifterne ved disses bistandsydelse må som hidtil betales af landmanden selv.

Det vil påhvile statens jordlovsudvalg med bistand af de stedlige jordbrugskommissioner at bedømme de modtagne forslag til udviklingsplaner, indkomne ansøgninger m.m., føre kontrol med udviklingsplanernes gennemførelse samt udarbejde årlige redegørelser for resultatet af støtteordningerne til brug ved udfærdigelsen af de af EF-myndighederne krævede rapporter.

Dette arbejde er væsentligt større end det arbejde, der har været forbundet med administration af ovennævnte lov af 1971, og vil kræve personaleudvidelse i statens jordlovsudvalg og antagelse af en vis konsulentbistand ved jordbrugskommissionerne, der vil komme til at bære den største del af arbejdsbyrden. De samlede *udgifter ved lovens administration* anslås til 6 mill. kr. årligt. Idet der spares 2 mill. kr. ved den gamle lovs ophævelse, anslås den årlige merudgift således til 4 mill. kr.